

ΡΑΜΠΙΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΪΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

Ἐν Ἀθήναις φράγκα 10. — Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις φράγκα 11

Ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φράγκα χρῆσα 15.

Τιμᾶται λεπτῶν 10

Τιμᾶται λεπτῶν 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΜΕΡΟΥ ΡΟΓΑΛΙ ΠΟΛΙΤΕΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΙΑΝ

Ἐπὶ ταῖς θωπείαις τοῦ Καλλονίου πρὸς ἡμᾶς καὶ ταῖς φιλοφρονήσεσι τοῦ πρεσβυτοῦ αὐτῆς πρὸς τὴν Ἀκρόπολιν.

Ἐστὰ νύχι' ἀκόμα τ' ἄγρια
 Τοῦ ὄρνιου ἀετοῦ σου,
 Τριγύρω ἔστην κορώνα σου,
 Ἐστῆς ἄκραις τοῦ σταυροῦ σου.
 Ἐστὴν καισαροβασιλικὴ
 Πορφύρα σου ἀκόμα
 Καὶ ἔστῆς διπλωματίας σου
 Τὸ φλομωμένο στόμα,
 Ἐστὸν ἴσχυο τῆς σημαίας σου,
 Ἐστὴν κόφι τοῦ σπαθιοῦ σου
 Ἐστὸ μέτωπο, ἔστ' ἀχείλι σου,
 Ἐστὴν κόρη τοῦ ματιοῦ σου,
 Κι' ὅπου πατῆ τὸ πόδι σου,
 Ὅπ' ἀκουσθῆ λαλιά σου,
 Ὅπου σὲ γῆ καὶ θάλασσα
 Φανοῦνε τὰ παιδιὰ σου,
 Ὅπου ἀκοῦμε τ' ὄρνιο σου
 Λαοὺς νὰ πελεκάη
 Καὶ Ἰταλίαις νὰ χουμᾶ
 Ἐδῶ κι' ἐκεῖ νὰ φάη
 Καὶ ὅπου κοχορεύεσαι
 Ἐστὴν ἔρμη δύναμί σου,
 Γιατί δὲ σὲ γκρεμᾶ μὲ μιά
 Μὲ ἓνα του «γκρεμίσου!»
 Μὲ μιά κλωτσιὰ ὁ κολοσσὸς
 Ποῦ σ' ἔχει καβαλλίσει
 Καὶ πίσ' ἀπ' τὰ καπούλια σου
 Μπορεῖ νὰ σὲ γκρεμίση
 Κι' ὅπου, Γαρτούφα φοβερῆ,
 Τὰ χέρια σου σταυρόνεις,
 Ἐρίχνεις τὰ μάτια σου ἔστῃ γῆ,
 Τ' ἀχείλι σου σουρόνεις
 Καὶ κάνεις πῶς δὲν εἶσαι οὐ,
 Ἐὰν ἄγια μᾶς κραίνεις

Καὶ μ' ἀγισμὸ ταρτουφικὸ
 Τὴν ἱστορία ραίνεις,
 Παντοῦ ἐμεῖς θὰ βλέπουμε
 Ἀπάνω σου γραμμένο,
 Μὲ αἷμα, αἶμ' ἀθάνατο
 Καὶ μαρτυραγιασμένο
 Ἐνα ῥητὸ : «Ἐκδίκησι!»
 Ἐκδίκησι σ' ἐκείνη
 Ποῦ κι' ἓνα Ῥήγα ἔστην Τουρκιὰ
 Πουλεῖ καὶ παραδίνει!...

Ἐμεῖς δὲν θὰ ξεχάσωμε
 Ποτὲ τὴν ἱστορία,
 Σ' ἔχομε πλάι ἔστην Τουρκιὰ
 Κατάρατη Αὐστρία!...
 Καὶ τὰ παιδιὰ μας ἔστο σχολεῖο
 Μαζῆ σὰς συλλαβίζουν,
 Ἐστὸ ἴδιο μίσος σὰς περνοῦν
 Καὶ δὲ σὰς ξεχωρίζουν.
 Πολλαῖς φοραῖς ἔστο χάρτη σας,
 Μὲ νύχια πεισιμωμένα,
 Τὰ σύνορά σας φαίνονται
 Ἀπὸ παιδιὰ σχισμένα
 Καὶ μαθηταὶ μὲ ἄρματα
 Πέννα, σουγιά ἢ ῥίγα,
 Νὰ σφάξουνε φαντάζονται
 Τὸ δῆμιο τοῦ Ῥήγα.

Ὅ,τι κι' ἂν κόμησ σήμερα,
 Ὅ,τι κι' ἂν πῆς Αὐστρία.
 Ἀχνίζεις ἀπ' τὸ αἷμά του,
 Δὲ σβείς τὴν ἱστορία.

BIS! — ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΔΙΑΝ — BIS!

Αυστρία, σὺ ποῦ 'πρόδωκες τὸ 'Ρήγα τὸ Φεβραῖο
 Σὺ τ' ὄργιστο τὸ ἀχόρταγο, τ' ἄρπαχτικὸ γεράκι,
 Σὺ ποῦ ζητᾷς παλληθέρβουχα παντοῦ, σὰν τὸν 'Εβραῖο
 Καὶ κρύβεις μέσ' 'στὰ δόντια σου τῆς ὀχέτρας φαρμάκι
 Αὐστρία, σὺ ποῦ 'κέρδησαι τὴ δόξα σὲ λαχεῖα
 Καὶ ὄλω μὲ συμπεθερταῖς τὴ χώρα μεγαλόγεις,
 Ποῦ 'μοιάζεις φαρμακοποιῷ σπασμένη βαζαρία
 Καὶ δὲν κροφταί, εἰς 'δῶ κ' ἐκεῖ τὴν κόλλα τὰ πιδώγης,
 Σὺ ποῦ τοῦ Μαύρου 'Αετοῦ ἐφίλησες τὸ νύχι,
 'Ακόμ' ἀπὸ τὰ σπλάχνα σου φριχτὰ αἱματομέτρο,
 Σὺ ποῦ χρουστᾷς τὴν ἑπαρξί 'στὸν ἔρωτα, 'στὴν τύχη

Καὶ τρέμεις ὅποτε κ' ἂν 'δῆς τὸν Οὐγγρο κακωμένον
 Σὺ ποῦ κατόργα 'γέμιζες μ' ἀθροωπιὰ κεφάλια (*)

Σὺ ποῦ παντοῦ τὰ σίδερα 'στὴ 'λευθεριά περνοῦσες,
 Σὺ τὸ καλὸ μας ἄξαρτα τὰ μελετῆς μποροῦσες ;
 Μ' ὅσα κ' ἂν ἐτασμπύνησεν ὁ κόμης σου Καλνόκυ,
 Μ' ὅσα κ' ἂν εἶπ' ὁ πρέσβυς σου σὲ μιά του φιλενάδα
 Δεκάριχη, μ' αὐστριακὸ χορτάτη πρινοκόκκι,
 'Α! Μ ε τ ε ρ ν ῖ χ α! δὲ γελᾷς καὶ πάλι τὴν 'Ελλάδα!
 'Γραμπυχᾶς.

(*) Ἱστορικόν.

ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΚΑΠΗΛΟΙ ΔΕΝ ΣΥΜΜΑΖΕΥΟΝΤΑΙ

Καὶ πῶς νὰ συμμαζευθοῦν ;
 Ποῖος νὰ τοὺς συμμαζεύσῃ ;
 Εἶναι μὲ τὸ κόμμη . . . ὦλος καὶ βρακί !
 Καὶ δὲ ξέρεῖ κανεὶς τίς πταίει περισσότερο ὁ . . . ὦλος
 ἢ τὸ βρακί ;
 'Εδῶ σὲ θέλω νὰ μᾶς εἰπῆς, κύριε Τρικούπη, Τίς πταίει ;
 Μ' ὄλον τὸν κατ' αὐτῶν πάταγον, δὲν ἔχασαν τὸ θάρρος
 τῶν καθόλου.
 'Εξ ἰναντίας μάλιστα οἰκτεῖρουν τοὺς φοβηθέντας τυχὸν
 ἐξ αὐτῶν ἢ ἐκ φιλοτιμίας αὐτοκτονήσαντας.
 Καὶ ἐξακολουθοῦν τὸ ἔργον αὐτῶν.
 'Εάν μάλιστα ἦναι ἀπρησγολημένοι ἐκ δημοσίας τινὸς ἢ
 δημοτικῆς ἐργασίας, λαμβάνουν ἀδείας, διὰ νὰ ἐξακολουθή-
 σουν ἀνετώτερον τὸ ἔργον τῶν.
 Οὕτω ἢ « Ἐφημερὶς τῆς Κολωνίας » μᾶς πληροφοροεῖ ὅτι αἱ

ἀρχαιολογικαὶ συλλογαὶ τῆς Δρέσδης ἐπλουτίσθησαν τελευ-
 ταῖον διὰ Ταναγραίων κορῶν καὶ λοιπῶν ἀρχαίων ἀριστουρ-
 γημάτων, ἐν οἷς διαπρέπει ἡ Λήδα συνουσιαζομένη μετὰ τοῦ
 κύκνου τῆς Διός. Ἡ αὐτὴ δὲ ἐφημερὶς προσθέτει ὅτι ὁ διευ-
 θυντὴς τοῦ ἐν 'Αθήναις βοτανικοῦ κήπου δόκτωρ Χελδράιχ
 ἐχάρισεν εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Δρέσδης 100 λαβὰς ἀμ-
 φορέων κτλ. Εἰς τὸ «ἐγάρτερον» αὐτὸ θὰ ὑπόπτει τις
 χαριστικὸν εὐφημισμὸν. Ἠθέλησε δὲ, λέγει, νὰ διαρωτίσῃ,
 διὰ τῆς δωρεᾶς ταύτης, τὰ κατὰ τὸ ἐμπόριον τῶν οἴνων ἐν
 τῇ ἀρχαιότητι. Πόση μίρα θὰ βγῆκεν ἀπ' αὐτὴν τὴν δια-
 ρώτισιν τῶν οἴνων !

Αἱ. Μάνεση, δὲν ἀκούεσαι τόσοσιν καιρό. Εὔπνα, Μάνεση!

Ο ΡΑΜΠΑΓΑΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟΙΣ

'Επανεκάμφεν ὁ ἡμέτερος δημοτικώτατος φίλος κ. Νικόλαος Σπο-
 λιοπούλος, ὁ Κορινθίος, ἐκ Λαμίας, ὅπου ἦτο μάρτυς κατὰ τὴν δίκην

— 47 — ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ «ΡΑΜΠΑΓΑΣ» — 47 —

ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΧΑΡΕΜΙΩΝ (*)

Ἡ

ΑΙ ΝΥΚΤΕΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

I

Η ΣΤΕΡΝΑ ΜΕ ΤΑ ΡΟΥΜΠΙΝΙΑ

ἐκ τοῦ γαλλικοῦ.

κατὰ μετάφρασιν ΚΛΕΑΝΘΟΥΣ Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Ὅτι ἐκεῖνος ἔλαβε χαμόθεν ἄνθος πεσὸν ἀπὸ τῶν χει-
 ρῶν αὐτῆς καὶ τὴν ἠκολούθησε μὲ κατῆ, τὸ ὠμολόγει, ἀλλὰ
 διεβεβαίωσε μετὰ φαινομένη; λογικότητος, ὅτι δὲν ἐξηρτάτο
 ἀπ' αὐτῆς νὰ ἐμποδίσῃ ἕνα Γάλλον τοῦ νὰ διαπράξῃ τρέλ-
 λας. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν λαθραίαν εἰσαγωγὴν τοῦ γχι-
 ούρη εἰς τὸ Χαρέμιον, ἡ Βάγρια δὲν ἔλαβε κἂν τὸν κόπον νὰ
 συζητήσῃ τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ Μπεσῆρ.

Ἠρνήθη τὸ δυνατὸν τοιοῦτου τερατουργήματος, καὶ ὑπε-
 τήρξεν εὐσταθῶς ὅτι, ἂν τὴν συνέλαβον ἐπὶ τοῦ ὑπὲρ τὴν
 θάλασσαν κλωβοῦ, αὐτὴ μετέβαινεν ἐκεῖ καθ' ἑσπέραν καὶ

(*) Ἴδε τὴν συνέχειαν ἐν τῷ ἐκτάκτῳ φύλλῳ τῆς προχθὲς Τρίτης.

δισκέδαζεν ἀλιεύουσα. Ἄλλως δὲ προεκάλεσε τὸν εὐνοῦχον
 ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἔλειψε περισσότερο τῶν δέκα λεπτῶν ἐκ
 τῆς αἰθούσης ὅπου ἐπαιξε μουσικὴν μὲ τὰς σκλάβαις αὐτῆς.

Ὁ πασσᾶς λίαν κλονισθεὶς ἐκ τῆς στάσεως καὶ τοῦ τόνου
 τῆς εἰλικρινείας τῆς νεάνιδος ἀνέστειλε τὴν κρίσιν αὐτοῦ
 καὶ προέβη εἰς ἀνακρίσεις ἐξ ὧν προέκυψεν ὅτι ὄντως ἡ Βά-
 γρια εἶχε πολλὴν πρὸς τὴν ἀλιεῖαν κλίσιν συνήθη εἰς τὰς
 χανοῦμ, ἀλλ' ἦν εἶχεν ἐκ τῆς γενεθλίου αὐτῆς χώρας.

Περιπλέον δὲ ἀπεδείχθη ὅτι ἐπανελημμένως, κατὰ τὴν
 ἐπάνοδόν της, ἐν τῷ πορθμείῳ τοῦ Ρουστέμ, ἐξέφρασε τὴν
 περιφρόνησιν καὶ τὴν ἀγανάκτησιν ἣν ἠσθάνετο κατὰ τοῦ
 θρασέος καὶ ἀδιακρίτου ξένου, ὅστις ἐτόλμα νὰ τὴν ἀκο-
 λουθῆ.

Δὲν ἠδύνατό τις νὰ παραδεχθῆ ὅτι ὁ λοχαγὸς κατώρθωσε
 ν' ἀνακαλύψῃ μόνος τὴν εἰσοδὸν τῆς οἰκίας τοῦ πασσᾶ, εἰ-
 δὲ ὀλιγώτερον ὅτι εἰσῆλθεν εἰς αὐτὴν, καὶ οὔτε κἂν ὑπό-
 πτευαν τὴν πιστὴν μαύρην ἧτις ὑπηρετεῖ τὴν Βάγριαν ὡς
 ὑποβοηθήσασαν τὴν παράτολμον ἐπιχείρησιν.

Μετὰ τὴν οἰκογενειακὴν ταύτην δίκην ὁ πασσᾶς ἐπέπληξε
 πικρῶς τὸν Μπεσῆρ καὶ ἠρέκεσθη εἰς ἀπλὴν ἐπιτίμησιν τῆς
 Βάγριας.

Ὅσῳ καὶ ἂν ἦναι τις Τοῦρκος ἀπατάται πολλακίς ἐπι-
 στευόμενος εἰς τοὺς φύλακας καὶ τὰς κηκλίδας.

Ὁ Ρουστέμ καθητυχάσας ἐπίστευσε ταχέως ὅτι ἡ Φατμέ
 ἐπλεξε μηχανοραφίαν μετὰ τοῦ εὐνοῦχου πρὸς καταστροφὴν

των τελωνειακών και μάρτυς ἐκ τῶν σπουδαιοτάτων, διότι διὰ τῆς παρ' αὐτοῦ δημοσιευθείσης σειράς ἄρθρων, ἐν τῇ ΡΑΜΠΙΑΓᾶ, τὸ 1881, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΑΪ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ, ἀπεκαλύφθησαν πρώτην φοράν μετὰ μοιαιδικῆς παρρησίας καὶ τόλμης αἱ σπουδαιότεραι τελωνειακαὶ καταχρήσεις. Οὕτω ὁ ΡΑΜΠΙΑΓΑΣ διεδραμάτισεν οὐσιωδέτατον πρόσωπον κατὰ τὴν περιλάλητον ταύτην δίκην, καθ' ἣν τὰ περιέχοντα τὰ φηθέντα ἄρθρα φύλλα του περιήρχοντο ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τῶν συνέδρων, εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐνόρκων, ἐχρησίμευσαν δὲ μεγάλως εἰς ὑποστήριξιν τῆς τῶσον εὐγλώττου καὶ σθεναρῆς κατηγορίας τοῦ κ. Καρατζᾶ, ὅστις ἐπὶ τέσσαρας ὥρας ἐκράτει ἀνηρτημένους ἀπὸ τῶν χειλέων του δικαστῆς καὶ ἀκροατῆς κερυνοβόλον μὲ Διὸς ὠργισμένου ὄφρου τοὺς εἰς τὸ σκαμνὶ τελωνειακοῦ. Ἐν τούτοις οἱ τηλεγραφικοὶ ἀνταποκρίνεται τῶν δύο μεγαλοεργῶν συναδέλφων, αἰτινε ἀνθημιλλῶντα πρὸς ἀλλήλους, τίς νὰ μεταδώσῃ λεπτομερέστερον τοὺς ἀναγνώσταις αὐτῆς τὰ τῆς δίκης, δὲν ἐτηλεγράφησαν οὔτε γὰρ περὶ τῆς βραμπαγαδικῆς ταύτης πρωταγωνιστήσεως, διὰ νὰ μὴ μὲς κάλουν, φαίνεται, βεκλάμα ν. Ὅπως δὲ ποτε ὁ ΡΑΜΠΙΑΓΑΣ, ὅστις εἶχε τὴν τόλμην νὰ δημοσιεύσῃ τελωνειακὰ καταχρήσεις, ὅτε οὐδεὶς εἰσέτι ἐπίστρεψεν εἰ βδέλλαι ἐξεμύζων τὸ Τελωνεῖον Πειραιῶς, καὶ νὰ κτυπήσῃ κατὰ στήθεα τὸ γυητρὸν φημιζομένων τότε ὑπολήψεων, καὶ ἰσχυρῶν προσώπων, ἀρκεῖται εἰς τὴν εὐχαρίστησιν, ἣν αἰσθάνεται, διότι πρῶτος ἔρωστέ τις τῶν κεφαλῶν τῆς Λεωναίας Ἰθάρας τῆς κλοπῆς, ἥτις ἐλουμαίνεται τὸ πειραϊκὸν Τελωνεῖον.

ΠΙΦ! ΠΑΦ!

ΕΥΖΩΝΟΣ ΓΑΣΤΡΟΦΟΡΩΝ. — Εὐδομεν εὐζωνὸν ἐν στολῇ, μὲ τὸ ὄπλον ἀπὸ τοῦ ὤμου κρεμάμενον καὶ γαστροφόρον διερχόμενον μίαν τῶν κεντρικωτέρων ὁδῶν τῆς πόλεως, ἦτοι φέροντα δύο σεβαστάς τὸ μέγεθος ματχαλοπληθεῖς γάστρας μὲ βασιλικούς, ὑφ' ἑκάστην τῶν ματχαλῶν αὐτοῦ. Ὡστεὶ δὲ ἠτχύνετο καὶ ὁ ἴδιος, δι' αὐτὴν τὴν ἦμιστά εὐζωνοπρεπή ἀγγαρεῖαν, ἔτρεχε μετὰ σπουδῆς, ἵν' ἀποφύγῃ τὰ περιεργὰ βλέμματα τῶν ἀπορούτων ἐπὶ τῷ θεάματι πολιτῶν. Παρζαίποντες τὸ ἀτοπὸν τοῦ πράγματος, ἐρωτῶμεν τοὺς ἀρμοδίους, ἦτοι τὸν κύριον φρούραρχον, τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν καὶ λοιποῦς, τίνην τῶν τρόπων θὰ κατῴρθωνεν ὁ γαστροφόρος οὗτος ὀπλίτης νὰ φέρῃ τὸ σχῆμα πρὸς ἀνώτερον του ἔν θά συνήντα καθ' ὁδόν; Καὶ τὸν βασιλεῖα αἴφνης ἂν ἤθελε συναντήσῃ τί θὰ ἔκαμνεν; Ἀλλὰ θὰ εἶπτε ὅτι καὶ ἂν προελάμβανε νὰ κάμῃ παρὰ πύδας γάστρας, καὶ νὰ παρουσιάσῃ ὄπλον, πάλιν θ' ἀπεδείκνυε τὴν ἄκραν βασιλικότητά του, ἀφοῦ θὰ ἐφαίνετο φέρον ἐνηγκαλισμένους τοὺς βασιλικούς. Ἐπὶ τῇ εὐ-

καιρίᾳ ταύτῃ ὑπενηυμιζόμενοι τοῖς ἀρμοδίοις ὅτι εἴπερ ποτε καὶ ἄλλοτε εἶναι νῦν συχρὸν τὸ θέαμα στρατιωτῶν ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως ἐκτελούντων χρέη οἰκετῶν, ἀκολούθων ἢ φορητῶν. ἢ γκουβερναντῶν καὶ οὐχὶ σπανίως βλέπει τις κατὰ σάββατον διὰ τῆς ἀνοικτῆς πρὸς τὴν ὁδὸν Θύρας τῆς οἰκίας ἀξιωματικῶν τιμῶν, γυμνόποδα, ἀνακεκομυμένον στρατιωτῆν σφογγαρίζοντα. Ὁ εἰλωτισμὸς οὗτος βεβαίως δὲν συντελεῖ εἰς ἔξαρσιν τοῦ στρατιωτικοῦ φρονήματος. Ἡ παππᾶ; παππᾶ; ἡ ζευγᾶς, ζευγᾶς.

ΔΙΑΓΙ ΤΟΣΗ ΠΡΟΘΗΜΙΑ ; — Ὑβριον γίνεται διαγωνισμὸς, ἐν μῆ τῶν αἰθουσῶν τοῦ Πολυτεχνείου, πρὸς πλήρωσιν 17 θέσεων τελωνοφιλῶν, καὶ τούτου ἔτρεξαν νὰ μεταχρῶσιν 127, ἐξ ὧν ἀπορρῶθέντων 11, θὰ διαγωνισθῶσι κρητῶρως πρὸς ἀλλήλους οἱ 117 τὸν περὶ τῆς ὑπάρξεως δι' ἑξ ἡ κ ο ν τ α μόνων δραχμῶν ἀγῶνα. Ἄντι δὲ τῶν 60 ψωρολιμοκοντόρων κατὰ μίνα, τὸ κράτος απαιτεῖ πρὸ αὐτῶν ἀνεπίληπτον σῶμα, ἦτοι μὲς ἰσχυρούς, ῥώμην, ἐκτακτον, καὶ τόλμην καὶ παληκασιάν μεγάλην διὰ τὰς ἐνδεχομένους μετὰ λαθρεμπόρων συμπλοκάς, δι' αἱ βεβαίως, εἶναι ἀνάγκη, καὶ τὴν κάμην καὶ τὴν σπάθην καὶ τὸ τουφέκι νὰ ζεύρουσι νὰ μεταχειρίζωνται καὶ νὰ ἦναι πάντοτε ἔτοιμοι νὰ ἐκθέσωσιν τὴν ζωὴν αὐτῶν, νὰ χύσωσι τὸ αἷμά των ὑπερασπίζοντες τὸ χρέμα τοῦ δημοσίου. Θὰ τοὺς ἐκδύσωσιν ὄλους αὐτοὺς καὶ ὀλογύμνους θὰ τοὺς ὑποβάλουν σοβαροὶ Ἀσκληπιᾶδοι εἰς ἱατρικὴν ἐξέτασιν. Τὸ κράτος ἔδν ἐννοεῖ νὰ γελᾷσῃ. Θελεῖ μᾶλλον νὰ γελᾷσῃ. Νὰ ψουνίσῃ καλὸν ἀλλὰ εὐθιγὸν πράγμα καὶ ὅμως διὰ τὰς ἐξήκοντα αὐτὰς ψωροδραχμάς ἔτρεξαν νὰ διαγωνισθῶσιν πολλοὶ φέροντες ἀπολυτήριον σχολαρχείου, ἄλλοι τινὲς διατελέσαντες μαθηταὶ γυμνασίου καὶ εἰς τριετῆς τῆς ἱατρικῆς. Γνωστὸν δὲ 60 δραχμαὶ σήμερον μόλις φθάνουν διὰ ζωποτυριχαίαν καὶ καπνόν. Ἀπὸ ποῦ θὰ βγαίνουν τ' ἄλλα ἐξόδα; Καὶ κατὰ νὰ ἦναι ἀ ρ γ ε ν η ς ὁ τελωνοφύλαξ ἀλλ' ἂν ἦναι οἰκογενειάρχης;

Λοιπὸν διατὶ τῶσον τρέξιμον; Ἡ φτώχεια τοὺς ἀ λ ε ἰ φ ε ἰ ν ἔ φ τ ἡ τῶν τ υ χ η ρ ῶ ν ἢ προσδοκία;

ΚΑΙ ἈΛΛΗ ἈΘΗΝΑ. — Καὶ ἄλλη Ἀθηνᾶ ἀνέθερεν ἡμῖν ἀπὸ τοῦ ἀνασκαπτομένου ἐδάφους τῆς Ἀκροπόλεως. Νομίζεις ὅτι κανένα; Ζεὺς εἶν' ἐκεῖ κάπου βαθεῖα κρυμμένος καὶ τῆς πετᾶ ἀπὸ τοῦ πολυτοκον κεφάλι του, ὑπὸ τὴν ἀξίνην τῶν ἀνασκαπτόντων. Τί νὰ σημαίνῃ ἄρᾳ γε, διὰ τῶν ἀλλεπαλλήλων ἐμφανίσεων τῆς αὐτῆς ἢ πόρνη πλέον τῶν ἀρχαιοκαπήλων, ἢ ὄποια, μ' ὄλην τὴν αἰγίδα τῆς, δὲν ἰδουμένη νὰ προφυλάξῃ ἑαυτὴν καὶ μ' ὄλην τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδοῦστῆς τῆς, δὲν ἀπελίθωσι τοὺς ἄρπαγας αὐτῆς, οὔτε κατηράσῃ

τῆς ἀντιζήλου τῆς, μὴ ἀπατόμενος ἐν τούτῳ ἐντελῶς.

Ἐδειξε μάλιστα ἱκανὴν δυσαρτέκειαν πρὸς τὴν ζηλότυπον χανοῦμ, ἥτις ἐκτοτε ὤμοσε κατὰ τῆς δυστυχούς Βάγιας μῖσος ἀδιάλλακτον.

Ἄλλ' ἡ Φατμέ ἐγνώριζε θαυμασίως νὰ ὑποκρύπτῃ τὰ αἰσθηματά τῆς, καὶ ἀντὶ νὰ προσβάλλῃ φανερά τὴν ἐχθρὰν αὐτῆς ἤρξατο κρύφα ὑπονομεύουσα αὐτὴν, διὰ νὰ καταστρέψῃ τὴν ἐπὶ τοῦ αὐθέντου ἐπιρροήν τῆς. Ταῦτοχρόνως δὲ ὑπεκρίνεντο ἐπὶ στενοτέρην φιλίαν μετ' αὐτῆς προθυμοποιουμένη νὰ τὴν συνοδεύῃ εἰς τὸν περίπαιτον καὶ δεικνύουσα ὅτι ἐνδιαφέρεται εἰς τὴν συναναστροφὴν τῆς.

Τὴν ἐβλεπον διατρέχουσαν τὸ Τσαροσὴ παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Βάγιας, συμβουλευούσαν αὐτὴν εἰς τὰς ἀγοράς τῆς, ἀκούουσαν ἀμείνων τὰς ἱστορίας αἷς τόσῳ καλῶς ἀρηγεῖτο.

Ἄλλ' ἐνῶ ἐθώπευεν αὐτὴν οὕτω, ἡ πανούργος καὶ πονηρὰ χανοῦμ, εἶχε συχνάς συνεννοήσεις μετὰ τοῦ Μπετῆρ καὶ ἐζήτουν ὁμοῦ τὸ μέσον δι' οὗ θὰ κατέστρεφον τὴν ὑπ' ἀμφοτέρων μισουμένην.

Κατὰ δυστυχίαν, ἡ Βάγια, δὲν ἐδίδεν αὐτοῖς λαβὴν, καὶ κατήντησαν ν' ἀπελιπσθῶσι.

Ἐν τούτοις, ἡ Φατμέ παρετήρησεν ὅτι ἡ ἀντιζήλος τῆς ἔκαμνεν ἀνεξήγητον χρῆσιν τῶν εἰς τὴν διάθεσίν της χρημάτων.

Ἡ Βάγια εὐρίσκετο πάντοτε εἰς οικονομικὴν στενοχωρίαν, μολόντι ὁ Ρουστὲμ, γενναῖος, ὡς πάντες οἱ ὀθωμανοὶ, τῇ ἐπεδαψίλευε τὸν χρυσὸν καὶ τὰ δῶρα.

Ἦπῃρχεν ἐν τούτῳ μυστήριον τὸ ὁποῖον πολὺ ἐπεθύμεν νὰ διευκρινίσῃ ἡ Φατμέ, καὶ ἀνέθεσεν εἰς τὸν εὐνοῦχον ἀδιάκοπον ἐπιτήρησιν ἐπὶ τῆς ἀκατανόητου ταύτης ἀσώτου.

Οὕτω εἶχον τὰ πράγματα, ὅτε, ὀκτῶ ἡμέρας μετὰ τὴν παράστασιν τοῦ Καραγκιόζι, νέα συμβάντα ἐτάραξαν τὸ χαρέμιον. Ἡ Φατμέ Χανοῦμ δὲν ἦτο νοήμων ὅσον ἡ ἀντιζήλος αὐτῆς, ἀλλὰ δὲν ἐστερεῖτο πονηρίας καὶ κατενδεῖ τα αἷτια τῆς ὑπὸ τοῦ Ρουστὲμ προτιμήσεως τῆς Βάγιας.

Ἡθθάετο τὴν ἰδίαν αὐτῆς σμικρότητα ὡς πρὸς τὰς ἀρετὰς τοῦ πνεύματος, καὶ ἐνοεῖ ὅτι ὁ πασσᾶς, κεκορημένος ἐκ τῆς ἀνουσίου λατρείας τῶν συζύγων αὐτοῦ, ἤρεσκετο εἰς τὰς μικρὰς ἀνταρσίας καὶ ἐπιπολαιότητας ζήνης ἀνατραφείσης μακρὰν τῶν χαρεμιῶν.

Ἡ δὲ Φατμέ οὐδ' ἐσκέπτετο κἂν ν' ἀπομιμηθῇ τοὺς τρόπους αὐτῆς.

Ἐγίνωσκε μόνον ὅτι τὴν ἐδίδαξε μῆτηρ δούλη καὶ τρεφομένη ἐν τοῖς ἀνακτόροις τοῦ σουλτάνου.

Ἐγίνωσκε νὰ ὑπακούῃ δουλικῶς εἰς τὴν ἄνδρα τῆς, νὰ τὸν κολακεύῃ, νὰ τῷ ἐπαναλαμβάνη καθ' ἑκάστην ὅτι ἦτο ὁ ἰσχυρότερος πασσᾶς τῆς αὐτοκρατορίας καὶ ὁ ὠραιοτέρος ἄνθρωπος ὃν ἐπλασεν ὁ θεὸς ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ. ἤξευρε νὰ ῥαδιοῦργῃ, νὰ ὑποκρύπτῃ, νὰ ὑποκρίνηται, νὰ διαβάλλῃ, νὰ συκοφαντῇ ἐν ἐνὶ λόγῳ, κατεῖχε πάντα τὰ προτερήματα ἀτινα δίδει ἡ μακρὰ ἐξίς τῆς ταπεινωτικῆς ζωῆς εἰς τὴν κατεδίκασε τὰς γυναῖκας ὁ νόμος τοῦ Μωάμεθ. (Ακολουθεῖ)

τούς νεωτέρους Έγγίνους της, άλλα τούς αφήνει εύδαιμονούντας και μελετώντας νέας άρπαιάς:

Η ΑΥΛΗ ΕΙΣ ΤΟ ΝΕΟΝ ΜΟΝΑΧΟ. - Η Αύλη, έτίμησε και πάλιν διά της παρουσίας της μίαν παράστασιν του Νέου Μοναχό, την «Ματκότ». Δέν είναι πρώτη φορά καθ' ην μ ε ς σ κ ο τ ι ζ ε ι.

ΦΟΛΙΑ ΣΤΑ ΣΚΥΛΙΑ. - Η άστυνομία ζητεί να εφαρμοσθή και πάλιν τόν διά της φ ό λ α ς θάνατον εις τά σκυλιά, διότι, λέγει, μέ τό άλλο σύστημα της γραπώσεώς των, τά σκυλιά τήν εγγύτων και δέν προελαμβάνετο ό έκ της λύσεως αυτών κίνδυνος. Καλά θά κάμνη, νομίζομεν, αν επεκτείνη τό μέτρον αυτό της φ ό λ α ς και εις τινας λυσσάξαντας πλέον και άλλήλους τρώγοντας κλητήρας αυτής.

ΑΠΕΡΓΙΑ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ. - Τρεις μισθούς έχοντες λαβέν οι έν Άγρινίω καθηγηταί του δημοσυντηρήτου γυμνασίου εκήρξαν οι άνθρωποι, δικαίως άπεργίαν και ήρνθήσαν να κάμουν εξετάσεις. 'Ο νομάρχης κ. Βαμπάς έτηλεγράφησε τφ κ. Μανέτα, σφεινώντι τφν άδρες, άπορέομες τι χρή δρξν. Άλλ' ό Μανέτας άπήνητησεν. «Ούκ' επ' άρτην μόνη ζήσεται άνθρωπος. Θαρσειν χρή. Δέν υπάρχει κερλί!» Πρός δέ τόν δήμαρχον Άγρινίου έμήνησε: «Ούκ αν λάβοιεν παρά σου μη έχοντος». Και ήπέλιψε διά πάύσεως τούς πεινώντας διδασκάλους! Ποθ ζώμεν ή μάλλον πώς άκομη ζώμεν!

Γυνή έν Σερίφω έτεκε δύομα τέκνα άρρενα, εξ ών τό έν άνευ χειρών και ποδών. Διατί να μη έγινώντο τοιοῦτοι μορικοί τελώναι και ταμιαί ήμῶν;

Μεταξύ δύο φιλημονιστών:

— "Όση έχομε τί σκόνη, μη ροβάσαι τή χολέρα.

— Πως!

— Φράζει τούς πόρους τόσον, ώστε δέν τούς περνά τό μικρότιόν της.

Εις εύφω φίλον ήμῶν έπροξένευαν γεροντοκόρην.

— Δέν έννοώ να πάρω τέτοιαν αρχαιότητα, άπήνητησεν ό φίλος εις τήν προξενήτριαν. Θα κατεδιωκόμην τότε ως ά ρ χ α ι ο κ ά π η λ ο ς.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Ό θίασος Μένανδρος παριστάνε άκοψε, εις τό θ έ α τ ρ ο ν τ η ς Ό μ ο ν ο ί α ς, δύο εκλεκτά έργα έλληνικά, τήν ΓΑΛΑΤΕΙΑΝ του φειμνήστου Βασιλειάδου και τήν ΚΟΡΗΝ ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΠΩ-

ΛΟΥ του κ. Άγγέλου Βλάχου. Προμηνήεται συρροή κόσμου μεγάλη. Αύριον δέ Παρασκευήν, ό αυτός θίασος θα έπαναλάβη και έν Πειραιά τούς ΠΕΙΡΑΤΑΣ του, οτινες έγειναν τόση δημοτικοί.

ΜΕΤΡΟΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΤΥΠΟΚΛΟΠΩΝ. - Ό κ. Άνέστης Κωνσταντινίδης λίαν εύφωώς εξησφάλισεν από της τυποκλοπίας τά έπι των καταστημάτων αυτού εκδιδόμενα Διδακτικά Βιβλία ένδύσας αυτί διά κομψού καλλιτεχνικού εξωφύλλου επί χονδρού γάρτου, ού ή άπομίμησης καθίσταται άδύνατος τοις τυποκλόποις, διά τό δαπανηρόν αυτός 500,000 τοιούτων εξωφύλλων παρήγγειλαν τά καταστήματα του κ. Άνέστη Κωνσταντινίδου.

ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΛΕΥΚΩΜΑ. - Ό δημοφιλής μουσουργός ήμῶν κ. Ναπολέων Λαμπελίτ άγγέλλει τήν προσεχί εκδοσιν μουσικού Λ ε υ κ ω μ α τ ο ς εμπεριέχοντος πέντε συνθέσεις φιλοκάλως εκτυπωθησόμενας έν τή Έσπερία.

Όλόκληρος ό τόμος αυτών τιμάται δραχμ. 6. Δέν άμφιδάλλομεν ότι και τά νέα ταῦτα έργα του αγαπητού μουσουργού θελουσι τύχει της εύνοϊκής υποδοχής του φιλομούσου κοινού.

Ο ΒΑΤΤΟΣ και Η ΒΑΤΟΣ - Επί της, όδοϋ της 3 Σεπτεμβρίου προς τόν σταθμόν του Λαυρίου(οικία Στατικού) Έκείνος είναι Οίονοπωλετον θηραϊκόν και Έστιατόριον, αύλη δέ Καπνοπωλετον. Άμφότερα τά καταστήματα ταῦτα κατευχαριστούν τήν πολυάριθμον πελάτεϊαν των Έσμιξαν εκεί περίφημα κρασιά του τραπέζιου προκλητικοί μεζέδες και πασαδάκια καπνά Ό κ. Έμμανουήλ Νομικός του ΒΑΤΤΟΥ και ό κ. Νικόλαος Φωτεινός της ΒΑΤΟΥ έννοούν να μη άκούουν ποτέ παράπονον διά τό πράγμα των, και ό άπαξ φαγών, πιών ή καπνίσας να γίνεται πλέον ισόβιος πελάτης των.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΒΤΙΝΗ

Όδός Έρμού αριθ. 14, παραπλευρώς του ξενοδοχείου της Άγγλιας.

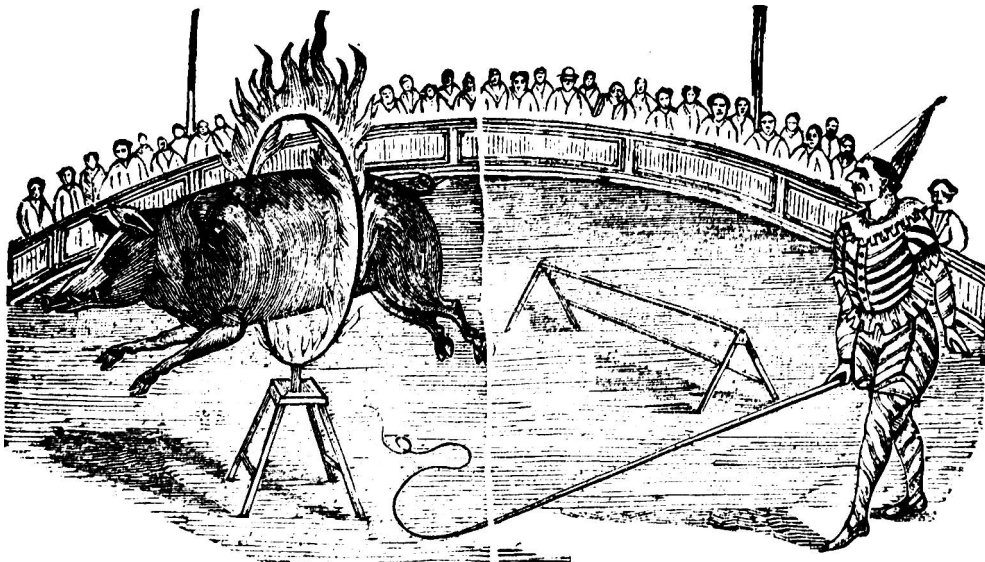
Έκομισθησαν πάλιν άρώματα και μυρα νωπότατα, και πάντα τ' άπαιτούμενα προς καλλωπισμόν και εξωραϊσμόν του προσώπου και της κόμης. Σάπυνες δίδοντες λευκότητα και άδρότητα εις τήν έπιδερμίδα των χειρών. Λαιμοδέται, χειρόκτια, κτένια κτλ. Τό κουρεϊον μένει άνοικτόν διαρκώς μέχρι της 9 ώρας της νυκτός, με τεχνίτας πάντοτε έτοιμούς όπως περιποιηθώσι τήν πελάτην.

Τό κατάστημα δέχεται συνδρομητάς μηνιαίους έντός αυτού ή κατ' οίκον.

Τελευταία ώρα. - Έφθασαν, έφθασαν και τ' άναμενόμενα εύώδη μολυβδοκόνδυλα.

Ο ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΕ ΤΟ ΓΟΥΡΟΥΝΙ ΤΟΥ

Δέν έμεινεν άνθριποςνά μη γνωρίσι, τόν δημοφιλέστατον αυτόν κωμικόν του Ίπποδρομίου του διζυούς υιάσου των κυρίων Μπουν και Γκρέγκορου και να μη χαιρετισθί από τό παραδόξως νοήμον και πολλών ανθρώπων ευγεϊστερον γουρούνι του. Λοιπόν ίδού ειχών παριστάνουσα αυτόν έν πλήρει όράσει, ήτοι παρηδόντα μέ τόν δημοτικώτατον χοϊρόν του τόν δορυμον και τά πηδήματα των έππων του Ίπποδρομίου. και αρομύωντα τό νετ-

μον ζώνον διά της μάστιγος και των κραυγών Μ π ρ ά β ο γ κ ο υ ρ ο ύ ν ι, μ π ρ ά β ο Ά ν τ ώ ν ι ο, ένφ τό πληθος τόν κατοχειροκρτεϊ και εύφωλογετ εις βάρος του. Γνωστόν ότι ό Ά ν τ ώ ν ι ο ς εδάπτισ με τό δημοφιλές δνομά του και τ-γουρούνι του, τό όποτον υπεραγαπῃ, και μετ' αξιόθαυμάστου όπεμονης και έπιμονης τό έξ τ ν θ ρ ώ π ι σ ε τ ρ ό π ο ν τ ι ν ά, καθώς κατώρθωσε να έξανθρωπίση και τό γαιόδρι του.